DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2022/822

ze dne 18. května 2022

o urychlení postupů udělování povolení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a usnadnění smluv o nákupu elektřiny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Energie z obnovitelných zdrojů je ústředním prvkem přechodu na čistou energii, který je nezbytný pro dosažení cílů Zelené dohody pro Evropu, zajištění cenové dostupnosti energie a snížení závislosti Unie na fosilních palivech a dovozu energie.

(2) Energie z obnovitelných zdrojů má pro občany Unie řadu výhod: přispívá k úsilí o řešení změny klimatu, pomáhá chránit naše životní prostředí, generuje růst a vytváří nová pracovní místa, přispívá k zajištění vedoucí úlohy Unie v oblasti technologií a průmyslu a zvyšuje odolnost ekonomiky Unie.

(3) Odvětví energetiky je odpovědné za více než 75 % celkových emisí skleníkových plynů v Unii. Urychlení výroby energie z vyvíjených a zaváděných zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů má proto zásadní význam pro dosažení cíle Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 a pro přispění k dosažení cíle Unie, kterým je snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 55 %, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ([1]).

(4) Rychlé zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů má zásadní význam pro řešení problému vysokých cen energie. Snížené fixní náklady a téměř nulové variabilní náklady na energii z obnovitelných zdrojů znamenají, že náklady na elektřinu z obnovitelných zdrojů jsou stabilnější a nižší než náklady na fosilní paliva. Zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie sníží závislost Unie na převážně dovážených fosilních palivech.

(5) Jak je uvedeno ve sdělení „REPowerEU: společná evropská akce pro cenově dostupnější, bezpečnější a udržitelnější energii“ (dále jen „sdělení REPowerEU“) ([2]), rychlé zvýšení využívání energie z obnovitelných zdrojů má zásadní význam pro snížení závislosti Unie na fosilních palivech a postupné ukončení spotřeby ruského plynu. Plán REPowerEU obsahuje opatření zaměřená na dosažení tohoto cíle, stejně jako evropský semestr, v jehož rámci jsou navrhována doporučení pro jednotlivé země týkající se povolení, která jsou přizpůsobena situaci jednotlivých členských států.

(6) Sdělení REPowerEU rovněž zavedlo iniciativu vodíkového akcelerátoru, která zdvojnásobuje cílové hodnoty pro rok 2030 v oblasti obnovitelného vodíku s cílem snížit vnější závislost Unie na dovozu fosilních paliv. K výrobě 10 Mt obnovitelného vodíku bude Unie do roku 2030 potřebovat další kapacity energie z obnovitelných zdrojů ve výši 80 GW.

(7) Pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů se v zásadě vyžaduje povolení pro provozování zamýšlené činnosti. Postupy udělování povolení pomáhají zajistit, aby byly projekty bezpečné a zabezpečené. Tyto postupy jsou však složité, nejednotné a trvají neúměrně dlouho, což představuje významnou překážku pro rychlé a nezbytné zavádění energie z obnovitelných zdrojů a pro dosažení cenově dostupnějšího, bezpečnějšího a udržitelnějšího energetického systému Unie.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

([2]) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – REPowerEU: společná evropská akce pro cenově dostupnější, bezpečnější a udržitelnější energii, COM(2022) 108 final.

(8) Průtahy při vyřizování povolení pro projekty ohrožují včasné dosažení cílů v oblasti energetiky a klimatu a zvyšují náklady na projekty, které jsou k tomu nezbytné. Průtahy mohou rovněž vést k instalaci méně účinných zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů v důsledku dynamických inovací.

(9) Tyto překážky byly identifikovány již ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ([3]), která členským státům ukládala povinnost vyhodnotit postupy udělování povolení s cílem snížit regulativní a neregulativní překážky při výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ([4]) zavedla požadavky na zjednodušení správních postupů pro subjekty zabývající se vývojem energie z obnovitelných zdrojů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ([5]) tyto požadavky zpřísňuje. Jejich úplné a rychlé provedení ve všech členských státech významně přispívá ke zkrácení správních postupů, je prioritou číslo jedna a je velmi naléhavé.

(10) Komise podporuje členské státy prostřednictvím Nástroje pro technickou podporu ([6]) a poskytuje individuálně uzpůsobené technické odborné znalosti pro navrhování a provádění reforem, včetně těch, které zefektivňují rámec pro postupy schvalování a udělování povolení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a podporují využívání podnikových smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Technická podpora například zahrnuje posílení správní kapacity, harmonizaci legislativních rámců a sdílení příslušných osvědčených postupů.

(11) Lhůty pro postup udělování povolení stanovené ve směrnici (EU) 2018/2001 platí, aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající z platného práva Unie v oblasti životního prostředí, soudní opravné prostředky a jiná řízení před soudy a mechanismy alternativního řešení sporů, včetně řízení o stížnostech a mimosoudních opravných prostředků, a je možné je prodloužit o dobu trvání takových řízení.

(12) Další významnou překážkou pro provádění projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů je v mnoha členských státech odmítavý postoj veřejnosti k těmto projektům. Při řešení tohoto problému by měly být ve všech fázích vývoje projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů – od rozvoje politiky až po územní plánování a vývoj projektů – zohledněny potřeby a perspektivy občanů a zúčastněných společenských subjektů a měly by být podporovány osvědčené postupy pro zajištění spravedlivého rozdělení různých dopadů zařízení mezi místní obyvatelstvo.

(13) Většina překážek souvisejících s udělováním povolení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a související síťovou infrastrukturu, jakož i osvědčené postupy, s jejichž pomocí lze tyto překážky překonat, byla zjištěna na úrovni členských států.

(14) V důsledku zlepšení situace v souvislosti s jinými překážkami, jako jsou náklady na technologie, které se v posledních deseti letech dramaticky snížily, nebo problémy s financováním, které se díky snížení nákladů a rostoucímu počtu podnikových smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů zmírnily, se nejzávažnějšími překážkami staly překážky administrativní.

(15) Toto doporučení se těmito problematickými otázkami zabývá a vyzývá k nalezení řešení v rámci stávajícího právního rámce. Není jím dotčeno právo Unie, zejména v oblasti energetiky a životního prostředí, ani povinnosti z něj vyplývající. Nejsou jím dotčena ani pravidla Unie v oblasti hospodářské soutěže, zejména články 101, 102 a 106 Smlouvy o fungování Evropské unie, ani rozhodovací praxe Komise při prosazování pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže.

(16) Spolu s tímto doporučením byl přijat legislativní návrh na změnu a posílení ustanovení směrnice (EU) 2018/2001 týkajících se správních postupů. Vzhledem k tomu, že je nutné urychlit zavádění projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, měly by členské státy začít co možná nejdříve hledat vhodné pevninské a mořské oblasti a připravovat plány pro obzvláště vhodné oblasti („oblasti vhodné pro obnovitelné zdroje energie“) v souladu s článkem 15b návrhu na změnu směrnice (EU) 2018/2001 týkající se povolování.

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 33).

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro technickou podporu (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 1).

(17) Územní plánování námořních prostor je klíčovým nástrojem pro určení budoucích oblastí pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů a pro usnadnění víceúčelového využívání námořního prostoru, včetně zachování a ochrany mořského prostředí. Směrnice o územním plánování námořních prostor ([7]) stanoví povinnost členských států přijmout do 31. března 2021 vnitrostátní územní plány námořních prostor. Komise vyzývá členské státy, které dosud směrnici o územním plánování námořních prostor plně neprovedly, aby vypracovaly a přijaly svůj vnitrostátní územní plán ([8]).

(18) Překážky vyplývající z postupů udělování povolení by rovněž mohly ovlivnit budoucí zavádění inovativních dekarbonizačních technologií potřebných pro klimatickou neutralitu. Vytvoření regulačních pískovišť, tj. testování – v reálném prostředí – inovativních technologií, výrobků, služeb nebo přístupů, které nejsou plně v souladu se stávajícím právním a regulačním rámcem, by mohlo podpořit inovace a usnadnit následné přizpůsobení právního prostředí tak, aby jim vyhovovalo.

(19) Vývoj projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které jsou částečně nebo zcela financovány prostřednictvím podnikových smluv o nákupu, pomůže urychlit zavádění energie z obnovitelných zdrojů. Podnikové smlouvy o nákupu rovněž poskytují přímé výhody konečným spotřebitelům, mimo jiné tím, že poskytují konkurenceschopnou a předvídatelnou cenu energie a přispívají k programu sociální odpovědnosti podniků v Unii.

(20) Navzdory meziročnímu nárůstu počtu podnikových smluv o nákupu v posledních pěti letech činí podíl projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů financovaných přímo odběrateli z řad podniků za rok pouze 15–20 %. Využívání podnikových smluv o nákupu je rovněž hlavně omezeno na některé členské státy, na elektřinu jako nosič energie a na velké nadnárodní společnosti orientované přímo na spotřebitele.

(21) Spolu s tímto doporučením Komise prostřednictvím geografické laboratoře pro energetiku a průmysl ([9]) (*Energy and Industry Geography Lab*, EIGL) zpřístupňuje digitálně konsolidované soubory údajů o široké škále relevantních energetických a environmentálních faktorů s cílem pomoci členským státům při určování „oblastí vhodných pro obnovitelné zdroje energie“ za účelem rychlého zavádění nových projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Komise má v úmyslu tento mapovací nástroj dále rozvinout začleněním dalších souborů údajů a propojením s digitálními nástroji územního plánování členských států,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

DEFINICE

1. Pro účely tohoto doporučení a doprovodných pokynů se má za to, že projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů zahrnují zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jak jsou tyto pojmy definovány ve směrnici o obnovitelných zdrojích energie (včetně energie ve formě obnovitelného vodíku), jakož i aktiva potřebná pro jejich připojení k distribuční soustavě a pro skladování vyrobené energie.

RYCHLEJŠÍ A KRATŠÍ POSTUPY

2. Členské státy by měly zajistit, aby plánování, výstavba a provoz zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich napojení na energetickou, plynárenskou a tepelnou soustavu a samotná distribuční soustava a skladovací zařízení podléhaly nejrychlejšímu možnému plánovacímu a povolovacímu řízení a byly považovány za projekty převažujícího veřejného zájmu a v zájmu veřejné bezpečnosti, s ohledem na legislativní návrh na změnu a posílení ustanovení směrnice (EU) 2018/2001 týkajících se správních postupů, a aniž jsou dotčeny právní předpisy Unie.

3. Členské státy by měly stanovit jasně vymezené, zrychlené a co nejkratší lhůty pro všechny kroky nezbytné pro udělení povolení k výstavbě a provozu projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, přičemž by měly upřesnit případy a okolnosti, kdy mohou být tyto lhůty prodlouženy. Členské státy by měly stanovit závazné maximální lhůty pro

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 135).

([8]) Viz zpráva Komise o pokroku v provádění směrnice o územním plánování námořních prostor, COM(2022) 185 final, ze dne 3. května 2022.

([9]) https://energy-industry-geolab.jrc.ec.europa.eu/

všechny příslušné fáze postupu posuzování vlivů na životní prostředí. Délka postupů udělování povolení k instalaci zařízení na výrobu solární energie v umělých konstrukcích by neměla být delší než tři měsíce.

4. Členské státy by měly stanovit časové rámce a zavést procesní pravidla s cílem zajistit efektivitu soudních řízení týkajících se přístupu ke spravedlnosti v případě projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

5. Členské státy by měly vytvořit jednotný postup pro celý administrativní proces podávání žádostí o povolení a jejich udělování. Pokud jsou vyžadována různá povolení, a to i pro související projekty ve stejné distribuční soustavě, měly by být před postupnými žádostmi upřednostněny žádosti souběžné.

6. Členské státy by měly žadatelům v době mezi podáním žádosti o povolení a výstavbou v rámci projektů umožnit aktualizaci technologické specifikace projektů, aby se usnadnilo zavádění inovativních technologií.

7. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole I oddíle 2 pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

USNADNĚNÍ ÚČASTI OBČANŮ A SPOLEČENSTVÍ

8. Členské státy by měly motivovat občany, a to i z domácností s nízkými a středními příjmy, a energetická společenství k účasti na projektech v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a přijmout opatření na podporu předávání přínosů transformace energetiky místním komunitám, a tím posílit přijetí ze strany veřejnosti a její zapojení.

9. Členské státy by měly zavést zjednodušené postupy udělování povolení pro společenství pro obnovitelné zdroje, včetně povolení pro připojení zařízení ve vlastnictví společenství k dané distribuční soustavě, a omezit na minimum postupy a požadavky pro udělování licencí na výrobu, a to i pro samospotřebitele energie z obnovitelných zdrojů.

10. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole I oddíle 5 písm. c) a oddíle 6 písm. a) pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

ZLEPŠENÍ VNITŘNÍ KOORDINACE

11. Členské státy by měly zajistit zefektivnění a účinnou koordinaci mezi vnitrostátní, regionální a obecní úrovní, pokud jde o úlohy a povinnosti příslušných orgánů, jakož i o platné právní předpisy, nařízení a postupy pro schvalování projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

12. Členské státy by měly navrhnout jednotné kontaktní místo pro udělování povolení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů požadované směrnicí (EU) 2018/2001 tak, aby se co nejvíce snížil počet zapojených orgánů a maximalizovala se efektivita, a to s přihlédnutím k veřejným zdrojům a přínosům soustředění odborných znalostí v oblasti technologií, životního prostředí a práva.

13. Členské státy by měly zavést taková pravidla, aby pokud se příslušný orgán nebo orgány nevyjádří ve stanovených lhůtách, byla daná žádost schválena v příslušné fázi postupu udělování povolení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů (tzv. „kladné rozhodnutí vyplývající z nečinnosti správního orgánu“), pokud jejich vyjádření nevyžadují právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.

14. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole I oddíle 3 pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

JASNÉ A DIGITALIZOVANÉ POSTUPY

15. Členské státy by měly žadatelům na začátku postupu udělování povolení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů sdělovat jasné, úplné a transparentní informace o všech požadavcích a procesních fázích, včetně řízení o stížnostech.

16. Členské státy by měly zavést plně digitální postupy udělování povolení a elektronickou komunikaci, které by nahradily používání papíru. Příslušné informace by měly být předkladatelům projektů zpřístupněny centrálně jako součást on-line příručky postupů, včetně vzorů žádostí, environmentálních studií a údajů a informací o možnostech účasti veřejnosti a správních poplatcích.

17. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole I oddíle 3 pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

DOSTATEČNÉ LIDSKÉ ZDROJE A DOVEDNOSTI

18. Pro své orgány udělující povolení a orgány pro posuzování vlivů na životní prostředí by členské státy měly zajistit dostatečný a odpovídající personál s příslušnými dovednostmi a kvalifikací.

19. Členské státy by měly využít možností financování na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, které jsou k dispozici pro prohlubování dovedností a rekvalifikaci, zejména na regionální a místní úrovni, a zvážit zřízení aliance pro odvětvovou spolupráci v oblasti dovedností s cílem překlenout nedostatek dovedností u zaměstnanců pracujících na postupech udělování povolení a na posuzování vlivů na životní prostředí.

20. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole I oddíle 4 pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

LEPŠÍ IDENTIFIKACE A PLÁNOVÁNÍ LOKALIT PRO PROJEKTY

21. Členské státy by měly urychleně identifikovat vhodné pevninské a mořské oblasti pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů odpovídající jejich vnitrostátním plánům v oblasti energetiky a klimatu a jejich příspěvku k dosažení revidovaného cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030. V rámci tohoto mapování by měly být identifikovány omezené a jasně definované oblasti jako obzvláště vhodné oblasti pro rozvoj energie z obnovitelných zdrojů (oblasti vhodné pro obnovitelné zdroje energie), přičemž je třeba se pokud možno vyhnout oblastem s významem pro životní prostředí a upřednostňovat mimo jiné znehodnocenou půdu, kterou nelze využít pro zemědělské účely. Za tímto účelem Komise vyzývá členské státy, aby využívaly aktualizované soubory údajů, které jsou k dispozici v geografické laboratoři pro energetiku a průmysl ([10]) („EIGL“).

22. Členské státy by měly snížit počet „vyloučených zón“, v nichž nelze vyrábět energii z obnovitelných zdrojů, na nezbytné minimum. Členské státy by měly poskytovat jasné a transparentní informace a odůvodněné vysvětlení pro omezení týkající se vzdálenosti od obydlených oblastí a zón vyhrazených pro vojenské nebo civilní letectví. Omezení by měla být podložena důkazy a navržena tak, aby plnila svůj zamýšlený účel a zároveň maximalizovala dostupnost prostoru pro rozvoj projektů, a to s přihlédnutím k dalším omezením v oblasti územního plánování.

23. Členské státy by měly v takovém rozsahu, který je z právního hlediska možný, zjednodušit požadavky na posuzování vlivů projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na životní prostředí, používat dostupné technické pokyny pro sladění využívání energie z obnovitelných zdrojů s právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí a sloučit posuzování vlivů těchto projektů na životní prostředí do společného postupu s ostatními použitelnými posouzeními vlivů na životní prostředí. Členské státy by měly za účelem zkvalitnění procesu posuzování vlivů na životní prostředí systematicky využívat možnosti stanovit oblast působnosti ([11]) nebo tuto možnost zavést povinně.

([10]) https://ec.europa.eu/energy-industry-geography-lab

([11]) Stanovením oblasti působnosti se rozumí vydání stanoviska k rozsahu a úrovni podrobností informací o životním prostředí, které mají být předloženy ve formě zprávy o posouzení vlivů na životní prostředí.

24. Členské státy by měly zajistit, aby usmrcování nebo vyrušování jedinců z druhů volně žijících ptáků a chráněných druhů podle směrnice Rady 92/43/EHS ([12]) nebránilo rozvoji projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, a to zakotvením požadavku, aby tyto projekty případně zahrnovaly zmírňující opatření, která v co největší míře účinně zabrání usmrcování nebo vyrušování, monitorováním jejich účinnosti a – na základě informací získaných z monitorování – přijetím dalších nutných opatření, která zajistí, aby nedošlo k významnému negativnímu dopadu na populaci dotčených druhů. Pokud budou taková opatření zavedena, nahodilé usmrcení nebo vyrušování jedinců by nemělo být považováno za úmyslné, a proto by se na ně neměl vztahovat čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS ani článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ([13]).

25. Členské státy by měly podporovat včasné zapojení veřejnosti do přijímání územních plánů a víceúčelové využívání lokalit a zajistit transparentnost ohledně toho, kde a jak mohou být projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů vybudovány nebo instalovány, včetně malých zařízení na úrovni obcí. Členské státy by měly usilovat o koordinované plánování distribučních soustav a kapacit na výrobu energie z obnovitelných zdrojů na všech úrovních, a to i v rámci regionální spolupráce.

26. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole I oddíle 5 pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

SNAZŠÍ PŘIPOJENÍ K DISTRIBUČNÍ SOUSTAVĚ

27. Členské státy by měly provádět dlouhodobé plánování distribučních soustav a investice v souladu s plánovaným rozšířením kapacit na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a s přihlédnutím k budoucí poptávce a cíli klimatické neutrality.

28. Členské státy by měly zavést zjednodušené postupy pro modernizaci stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně zjednodušených postupů posuzování vlivů na životní prostředí, a přijmout jednoduchý oznamovací postup pro jejich připojení k distribuční soustavě, pokud se neočekává významný negativní environmentální nebo sociální dopad.

29. Členské státy by měly zajistit, aby provozovatelé soustav i) používali transparentní a digitální postup podávání žádostí o připojení k distribuční soustavě, ii) poskytovali informace o kapacitách soustavy a iii) optimalizovali využití kapacity soustavy tím, že umožní její využívání elektrárnami kombinujícími více vzájemně se doplňujících technologií.

30. Členské státy by měly zajistit právní jistotu pro nové využití plynovodů pro vodík tím, že jasně uvedou, která povolení budou vyžadována, a umožní zachování stávajících povolení.

31. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole I oddíle 6 pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

INOVATIVNÍ PROJEKTY

32. Komise vyzývá členské státy, aby zavedly regulační pískoviště pro udělování cílených výjimek z vnitrostátního, regionálního nebo místního legislativního nebo regulačního rámce pro inovativní technologie, výrobky, služby nebo přístupy s cílem usnadnit udělování povolení na podporu zavádění a systémové integrace energie z obnovitelných zdrojů, skladování a dalších dekarbonizačních technologií v souladu s právními předpisy Unie.

([12]) Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

([13]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

USNADNĚNÍ SMLUV O NÁKUPU ELEKTŘINY

33. Členské státy by měly urychleně odstranit veškeré neodůvodněné administrativní nebo tržní překážky pro podnikové smlouvy o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, zejména s cílem urychlit využívání podnikových smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů ze strany malých a středních podniků.

34. Členské státy by měly navrhnout, naplánovat a provádět režimy podpory a záruky původu tak, aby byly slučitelné s podnikovými smlouvami o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, doplňovaly je a umožňovaly je.

35. Při provádění těchto doporučení by měly členské státy používat postupy popsané v kapitole II pokynů uvedených v příloze tohoto doporučení.

MONITOROVÁNÍ, PODÁVÁNÍ ZPRÁV A PŘEZKUM

36. Členské státy by měly zřídit kontaktní místo, jehož úkolem bude pravidelně monitorovat hlavní překážky v procesu udělování povolení a řešit problémy, s nimiž se potýkají předkladatelé projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

37. Členské státy by měly Komisi od března 2023 každé dva roky v rámci integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu, které mají být předloženy podle článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ([14]), sdělovat veškeré dostupné podrobné informace o stavu provádění tohoto doporučení.

38. Komise přezkoumá provádění tohoto doporučení dva roky po jeho přijetí a posoudí, zda jsou zapotřebí další opatření, přičemž zohlední informace předložené členskými státy.

V Bruselu dne 18. května 2022.

Za Komisi
Kadri SIMSON
členka Komise

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).